

Ιδρύθηκαν Δικαιοσύνη και Κριτές

Εδάφιο κλειδί: «Το δίκαιο, το δίκαιο θα ακολουθείς· για να ζήσεις, και να κληρονομήσεις τη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα.»— Δευτερονόμιο 16:20

Επιλεγμένα εδάφια: Δευτερονόμιο 16:18-20· 17:8-13

ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ καθιερώθηκαν στο Ισραήλ για δικαιοσύνη και κρίση είχαν σκοπό να καθοδηγούν τον λαό στη σωστή λατρεία για τον Ιεχωβά. Λίγο μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο, ο Μωυσής μόνος έκρινε μεταξύ των διαφωνιών του λαού. (Εξοδος 18:13-16) Ωστόσο, αυτή η διάταξη άρχισε

σύντομα να «κατακλύζει» τον Μωυσή. Μετά από πρόταση του πεθερού του Ιοθόρ, ο Μωυσής διόρισε ικανούς ηγέτες για να κρίνουν τον λαό δίπλα του. (εδάφ. 17-26) Αυτό το σύστημα, που καθιερώθηκε στην έρημο, το οραματίζονταν να συνεχιστεί αφού εισέλθουν στη γη της Επαγγελίας.

Ένα άλλο στοιχείο των δικαστικών διατάξεων του Ισραήλ ήταν ο διορισμός κριτών και αξιωματούχων από όλες τις φυλές για την εκτέλεση δίκαιης κρίσεως, παρέχοντας έτσι μια δικαστική εξουσία σε όλο τον πληθυσμό. (Δευτ. 16:18-20) Ο Μωυσής έδωσε περαιτέρω οδηγίες ότι οι Λευιτικοί ιερείς έπρεπε να συνεργάζονται

με τους κριτές σε πιο δύσκολες υποθέσεις για να τους βοηθήσουν στην κρίση. Αυτά τα θέματα επρόκειτο να ακουστούν και να αποφασιστούν σε «εκείνο το μέρος που θα επιλέξει ο Κύριος». Αυτή η διάταξη συνέχισε την πρακτική της λήψης αποφάσεων για μικρότερες υποθέσεις σε τοπικό επίπεδο και τις δυσκολότερες υποθέσεις από μια ανώτερη, κεντρική αρχή. — Δευτ. 17:8-13

Τα επιλεγμένα εδάφια του μαθήματός μας δεν δίνουν τα συγκεκριμένα προσόντα των κριτών και των αξιωματούχων που θα επιλεγούν, τη μέθοδο του διορισμού τους ή τις λεπτομέρειες της περιγραφής της θέσης τους. Ωστόσο, δίνουν προσοχή στις αρχές που έπρεπε να ενσωματώσουν. Πρώτον, ο διορισμός κριτών και αξιωματούχων ήταν καθήκον ολόκληρης της κοινότητας. Έπρεπε να διαλέξουν άντρες που κατείχαν δίκαιους χαρακτήρες όπως θα ήταν επιδοκιμασμένοι από τον Θεό. Αυτή η αρχή τονίζει την ευθύνη της κοινότητας να συμμετέχει ενεργά στη διατήρηση και την επιδίωξη της δίκαιης κρίσεως.

Οι κριτές και οι αξιωματούχοι έπρεπε επίσης να κρίνουν δίκαια. Τους απαγορευόταν να στρεβλώνουν τη δικαιοσύνη, να επιδεικνύουν μεροληψία και να δέχονται δωροδοκίες. (Δευτ. 16:18,19) Αυτές οι συνήθειες καταδικάστηκαν ξεκάθαρα από τον Ιεχωβά. Η κοινότητα επρόκειτο να διορίσει εκείνους που ήταν σοφοί, όπως σημειώνεται στις οδηγίες του Θεού προς τον Μωυσή που καταγράφονται στο Δευτερονόμιο 1:13-15. Το έργο αυτών των κριτών και των αξιωματούχων επρόκειτο να είναι προς όφελος ολόκληρης της κοινότητας. Ο διορισμός τους δεν επρόκειτο να είναι θέμα θέσεως ή εξουσίας, αλλά για το συγκεκριμένο καθήκον να κρίνουν τους ανθρώπους δίκαια, προκειμένου να επικρατήσουν οι ορθές αποφάσεις σε ολόκληρο το έθνος.

Το σημερινό εδάφιο-κλειδί αντανακλά το ευλογημένο αποτέλεσμα της τήρησης της δίκαιης κρίσης και της απόρριψης αθέμιτων πρακτικών. Όλοι θα ωφελούνταν—οι κριτές και οι αξιωματούχοι, ο λαός γενικά και ολόκληρο το έθνος—αν ακολουθούνταν οι οδηγίες του Θεού. Βλέπουμε μια γενική αρχή σε αυτό το μάθημα, ότι η ευλογία του Κυρίου ακολουθεί όπου κυριαρχεί η δικαιοσύνη. Η παραφρασμένη Living Bible (Ζωντανή Βίβλος) αποτυπώνει την ουσία του εδαφίου-κλειδί μας: «Η δικαιοσύνη πρέπει να επικρατήσει. Μόνο έτσι θα πετύχεις στη γη που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου».

Η εκμάθηση της έννοιας της δικαιοσύνης και η άσκησή της στη ζωή μας, θα πρέπει να είναι ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της χριστιανικής μας ζωής. Το να κάνουμε αυτά τα πράγματα μέρος του χαρακτήρα μας θα μας βοηθήσει να προετοιμαστούμε για το μελλοντικό μας έργο στη βασιλεία του Θεού: «Δεν ξέρετε ότι οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμο;» — Α' Κορ. 6:2 ■

©Shakhova - stock.adobe.com